

La tribuna

De la precipitació a la inseguretats jurídica

Caldria pensar abans de legislar i debatre en lloc d'imposar

JAUME

Bartumeu

legia la setmana passada algunes conclusions d'un seminari sobre la reforma de l'Estat que es va celebrar a Madrid el dia 30 de gener del 2014 organitzat pel Centro de Estudios políticos y Constitucionales del Ministerio de la Presidencia del Govern espanyol.

Es tractava d'analitzar la incidència de la crisi econòmica en les institucions estatals i europees.

Els intervinents eren catedràtics de Dret Administratiu de les Universitats de Saragossa, Barcelona i la Complutense de Madrid.

Pel que he pogut llegir fou un seminari, que va tenir una nombrosa participació de catedràtics i professors d'Universitat i de funcionaris dels alts cossos de l'Administració, en el qual es va mantenir un interessant debat sobre l'impacte de la crisi econòmica en l'Estat i la singularitat del dret i les idees que s'han d'adoptar a noves situacions.

Javier Garcia Roca, catedràtic de

Dret Constitucional de la Universitat Complutense de Madrid i **José Esteve Pardo**, catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat de Barcelona han publicat a l'edició de *El País* del 20 de febrer un article, que també subscriuen seixanta catedràtics, professors universitaris i alts funcionaris de l'Administració, comentant aquell seminari.

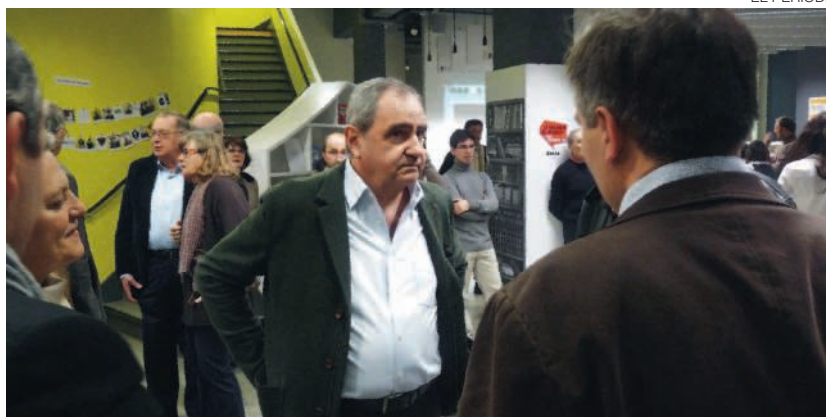
Les seves conclusions després d'aquell seminari no són pas gaire optimistes.

No em puc estar de traduir-ne algunes frases que fan pensar en la situació andorrana.

«La intervenció estatal i l'espai de la cosa pública estan retrocedint per diverses causes: la privatització de la seguretat ciutadana o de la sanitat, l'autoregulació, la substitució de la llei pel contracte, en tots els nivells... el redimensionament a la baixa de l'Estat prestador, l'ensorrament del garantisme per deixar pas a l'autoprotecció, el menysteniment de les lleis i les sentències... etcètera».

Més endavant es diu també el següent:

«Al fil de paraules màgiques com són racionalitat, racionalització o sostenibilitat financera s'han fet moltes reformes a la carrera, amb un seriós impacte en l'Estat social...

EL PERIÒDIC

de les quals és encara aviat per adonar-se amb seguretat dels seus resultats. L'Estat de dret i l'ordenament jurídic semblen ja seriosament malmesos, des de la Constitució fins l'esglaió més baix».

Guardant òbviament les distàncies, semblaria que la descripció és força acostada a la situació d'Andorra.

Enguany ens hem queixat repetidament que el Govern i el seu grup parlamentari practiquen, per sistema, el «contraban legislatiu» fent que la majoria convalidi sense gairebé discussió parlamentària textos legislatius annexats al Pressupost.

El Govern no té un projecte clar de futur. No té una visió completa a mig i llarg termini

D'ençà que DA va arribar al Govern algunes de les lleis que s'han aprovat amb massa pressa han resultat de difícil lectura i comprensió o, clar i ras, s'han hagut de tornar a modificar tot just després d'haver estat aprovades.

Tot plegat indica una urgència i inseguretats en la seva gestació ben allunyades de les suposades veritats úniques i indiscutibles, que quan s'invoquen des de l'òptica de la raci-

onalització financera, es volen presentar com l'única decisió possible.

Estem vivint un autèntic desgavell legislatiu. Caldria pensar abans de legislar, però no es fa. Caldria debatre abans d'imposar la força de la majoria, però no es pot fer.

SER ELEGIT per governar no dona mans lliures durant quatre anys. La representació política entesa d'aquesta mala manera és una mena d'usurpació del poder ciutadà.

El professor francès **Pierre Rosanvallon** ho ha explicat prou bé: ser representat no és només votar i elegir un representant, és veure els nostres interessos i els nostres problemes tinguts en compte públicament, les nostres realitats viscudes, exposades i reconegudes.

I aquí és on l'onada taronja de DA s'ha esmicolat, aquí és on s'ha trencat l'esperança i bona part dels que van votar DA maleeixen ara la seva decisió.

El Govern no té un projecte clar de futur. No té una visió completa a mig i llarg termini.

I cada dia es fa més evident. ≡
Conseller general i membre del Consell Nacional de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra